

Studentka řešila ubytovnu pro rybáře Sjøhus – Unstad na norských Lofotech. Místo jsme navštívili s Jiřím Suchomelem a Radkem Suchánkem v roce 2012 a zcela nás očarovalo svíjí přirozenou krásou, svým zasazením v panenské přírodě a svojí zachovalostí ve zcela původním stavu tak, jak byla postavena a také před mnoha lety opuštěna.

Celodřevěná stavba s kamennými a betonovými prvky stojí na ostrohu fjordu, pod tyčícími se strmými skalnatými horami a vysouvá se nad křišťálově čisté vody Norského moře. Místo dříve sloužilo k rybářskému lovu tresek, jejich částečnému zpracování, k dlouhodobému pobytu rybářů a ukládání a opravám lodí, včetně obchodu s potravinami a potřebami pro běžný život rybářů.

Zcela nás fascinovalo, jak velmi starý norský majitel s velmi mladou manželkou dům vlastnoručně postupně opravují takovou formou, aby oprava nebyla vůbec znát, přesto ale vyhovovala všem požadavkům soudobého trendu ubytování ve zcela autentickém prostředí. Recyklují starý materiál, zachovávají i sloupaný lak na dřevěné, bíle natřené konstrukci a i prostřelenou tabulku skla zalepí čtverečkem jiného skla, 2 x 2 cm velkého. Tento způsob opravy, se kterým jsme se setkali i na jiných místech v Norsku, není klasickým druhem rekonstrukce nebo restaurování, jak je známe z objektů v našich zemích. Je prováděn nepoučeným stavebníkem a svědčí o neobyčejné citlivosti obyvatel Skandinávie a jejich znalosti tradičního řemesla. Místo a vše, co se na něm dělo, bylo tak okouzlující, že jsem se rozhodl prozkoumat možné přístupy k uchopení této problematiky našimi studenty.

Zadáním bylo jakýkoliv zásah do stávajícího objektu s možností posunutí jeho funkčnosti do dnešní doby, s dnešními potřebami a nároky. Nebylo nutno ani objekt zvětšit, zmenšit nebo dokonce zachovat, jen demonstrovat myšlenku jak se na tomto místě chovat a jak uchovat jeho genius loci. Výsledná řešení ne velmi překvapila a utvrdila v tom, že máme studenty srovnatelné s jakýmkoliv studenty kdekoli ve světě. Ideová řešení tří prací, které zpracovali se pohybují od kompletní recyklace stávajícího objektu, přes přestavbu zásadnějšího charakteru, až po zcela subtilní a neznatelnou vizi s velejemnými dotyky autora.

Studentka zvolila pro řešení této lokality citlivou, ale důkladnou přestavbu s kompozicí původních i nových objektů různých forem. Mimořádně zdařilá symbióza dala vzniknout místu, plnému zážitků. Inspirována klasickými rameny norských přístavišť, levitujícími nad hladinou a umožňujícími kotvení lodí a zároveň pobyt nad hladinou moře. Místo dříve sloužilo k rybářskému lovu tresek, jejich částečnému zpracování, k dlouhodobému pobytu rybářů a ukládání a opravám lodí, včetně obchodu s potravinami a potřebami pro běžný život rybářů. Vytvořila tak místo, které bude sloužit nejen k ubytování sportovních rybářů a dobrodruhů všeho druhu, ale i náročným turistům, toužícím zažít něco ze slavných dob počátků rybářství za nejvyššího komfortu a maximální možné míry relaxace. Za zvlášť zdařilé považuji apartmány s panoramatickým výhledem na mořskou hladinu, včetně pohledu z hygienických zařízení a půvabné umístění restaurace nad vstupním mostem. Celá kompozice dostala půvabné černobílé zbarvení, běžné v norské architektuře.

Provoz je řešen reálně, veškeré odchylky od běžných normových parametrů jsou k dobru řešení, nedovolím si je připomínkovat pro jejich studentčino autorství. Konstrukčně je objekt jednoduchý, v tradičních materiálech i statickém řešení, které studentka se svými kolegy pečlivě nastudovali obhlídkou staveniště přímo na místě.

Studentka Táňa Kubíková odvedla profesionální výkon jak z hlediska urbanismu, tak architektury. Prokázala velkou míru citlivosti k řešení úkolu, který je zpracován jako z ruky profesionála. K vysvětlení požadují řešení barevnosti. Práci hodnotím výborně.

Prof. Zdeněk Fránek

